

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3332/2019
27.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Јасминке Станојевић и Добриле Страјина, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Манић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство спољних послова – Генерални секретаријат, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3412/18 од 22.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3412/18 од 22.03.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3412/18 од 22.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3461/17 од 08.06.2018. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи, као незаконито, решење тужене од 04.11.2013. године, као и да се обавезе тужена да тужиоцу на име стицања без основа исплати појединачне месечне износе са затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 79.125,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3412/18 од 22.03.2019. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца.

Применом члана 404. став 1. наведеног Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равносправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је као неоснован захтев да се поништи, као незаконито, решење тужене од 04.11.2013. године, као и да се обавезе тужена да тужиоцу на име стицања без основа исплати одређене износе. У конкретном случају, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставом који је изражен кроз одлуке Врховног касационог суда. Наиме, по оцени овог суда тужилац није доведен у неравноправан положај са осталим грађанима, тиме што је одбијен као неоснован његов захтев за поништај решења и стицања без основа. Ово из разлога јер је тужилац имао регулисан смештај у представништву наше земље у ..., утврђену месечну зараду и накнаду за увећање трошкова живота, а у складу са важећим Правилником о зарадама и накнадама запослених у дипломатско-конзуларним представништвима, а што су правилно утврдили нижестепени судови. Из наведеног, нема услова за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равносправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Поред тога, тужилац уз ревизију не прилаже одлуке судова којима је на другачији начин одлучивано у битно сличним чињеничним и правним ситуацијама, те да је тужилац доведен у неравноправан положај у односу на остале грађане, због чега такође нема места одлучивању о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 04.12.2013. године, а вредност побијеног дела правноснажне пресуде је 8.742,78 евра. Како вредност побијеног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

- 3 -

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице